

[Torben Lund]

Det er alt sammen initiativer, der vil kunne forbedre børnefamiliernes situation, som i den sidste folketingssamling bestemt ikke er blevet forbedret. Den er tværtimod forringet på en lang række punkter. Derfor finder vi, at en regulering af fripladsgrænserne vil være et fordelingspolitisk og børnepolitisk godt initiativ.

Igennem det seneste års tid er der sket en kraftig stigning i forældrebetalingen i de fleste kommuner. En række socialdemokratiske kommuner har modsvaret denne stigning i forældrebetalingen ved at gennemføre øgede kommunale tilskud, naturligvis for at lette betalingen specielt for de dårligst stillede.

Vi mener, at det er rimeligt at gennemføre en forhøjelse af fripladsgrænserne, og har også i den seneste tid gennem politiske udtalelser og forskellige markeringer givet udtryk for den holdning. Jeg forstår, at socialministeren selv er klar over, at det gældende fripladssystem og de gældende grænser ikke er tilfredsstillende. Når socialministeren viger tilbage for at være med i et initiativ på dette område, er det i virkeligheden kun en politisk eller en økonomisk vurdering, der ligger til grund, et besparelseshensyn, men ministeren finder i hvert fald princippet rigtigt.

Jeg håber, at det lykkes i løbet af sommeren at få en god formulering af et forslag om regulering af fripladsgrænserne. Vi er i hvert fald indstillet på at være med, og det samme håber vi at det radikale venstre er. Nu kan jeg se, at det er fru Aase Olesen, der skal være ordfører, og jeg skal derfor ikke undlade at erindre om de udtalelser, fru Aase Olesen kom med under en skattepolitisk debat for kort tid siden i folketinget, hvor fru Aase Olesen fremstod som talerøret for børnefamilierne her i landet. Derfor håber jeg da, at det radiakle venstre også vil være med, når der nu er et konkret forslag til forbedring af børnefamiliernes situation.

Det andet forslag, nr. L 210, om fastsættelse af betaling for børns ophold i daginstitutioner, går alene ud på, at man skal have mulighed for nedsættelse af forældrebetalingen i løbet af et regnskabsår. Nu tror jeg nok, at forslagsstillerne har begået den fejltagelse, at de har fremsat forslaget enslydende med et forslag, de fremsatte for et års tid siden, i sidste samling. Det var et forslag, vi afviste ud fra 2 argumenter: dels at de gældende regler er aftalt med Kommunernes Landsfor-

ening for ca. 3 år siden, dels at det nok ville give nogle administrative vanskeligheder.

Når man læser bemærkningerne til det lovforslag, der nu er fremsat, kan man se, at der er kommet yderligere argumentation for forslaget. Den går ud på, at kommunerne efter deres budgetlægning for et regnskabsår kan være i den situation, at de er nødsaget til at nedskære deres udgifter på daginstitutionsområdet, sådan at forældrebetalingen i realiteten meget nemt kommer til at ligge på mere end 35 pct. i løbet af året.

Vi har en god forståelse for det problem, man rejser fra forslagsstillernes side, og vil meget gerne være med til at diskutere, om vi kan finde en rimelig og administrerbar mulighed for at imødgå det problem. Men som forslaget ser ud i øjeblikket, mener jeg ikke, at det er egnet til at opfylde det formål, man har med det.

Agnete Laustsen (KF):

Da mit partis ordfører, fru Lizzie Lichtenberg, ikke kan være til stede, skal jeg med hensyn til lovforslag nr. L 210 sige, at vi af de grunde, som ministeren var inde på, ikke kan tilslutte os dette forslag. Vi har tidligere drøftet spørgsmålet og har også meget fra konservativ side ønsket en ændring på dette område, men vi finder ikke, at det foreliggende forslag tilgodeser de hensyn, som vi i denne forbindelse lagde vægt på.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 109 vil jeg gerne sige, at vi, som ministeren også sagde, er enige i, at der bør ske en regulering af disse grænser, men den isolerede ændring, som VS og SF foreslår, kan ikke tiltrædes for øjeblikket. Vi vil gerne se det i en større sammenhæng og vil også i den forbindelse være positive. Men som forslaget ser ud nu, kan vi ikke tilslutte os det.

Knud Andersen (V):

Lovforslag nr. L 210 tilsigter, at kommunerne i løbet af året kan regulere priserne på børns ophold i daginstitutioner. Den nuværende praksis med, at taksterne fastsættes for ét år ad gangen, er aftalt med Kommunernes Landsforening.

Hvis man hører i kommunerne, hvordan man ser på det forslag, der her er fremsat, opfatter man det ikke dér som et særlig stort problem, at det ikke kan lade sig gøre at re-